

φὸς ὀφθαλμιάτρος θ' ἀνεχώρει εἰς Χαμαδάν· πλὴν αὐτὸς μέχρι τῆς ὥρας ἐκείνης οὐδόλως ἐφαίνετο σκεπτόμενος νὰ πράξῃ τὸ τοιοῦτον.

Ἐδήλωσεν ὅτι, ἐπειδὴ συνείθιζεν ὅ,τι πράττει νὰ τὸ πρίττη τέλειον, ἐσκόπευε νὰ ἴδῃ τὰ πάντα μέχρι καὶ τῶν ἐλαχίστων λεπτομερειῶν, νὰ ἐπιθεωρήσῃ ὅλα τὰ καθέκαστα, ἅτινα ἠδύνατο νὰ ἴδῃ εἰς τὰς ἀνασκαφάς.

Ἐφρικίασεν ἡ Αἰκατερίνη ἀκούσασα τὴν πρόθεσιν ταύτην, διότι ἐφοβεῖτο μήπως ὁ ἀδελφὸς τῆς δὲν ἀνθίξῃ ἐπὶ πλέον. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἦτο ἀπαραίτητος ὑποχρέωσις ν' ἀποδεχθῶσι τὴν συντροφίαν τοῦ ἐπισκέπτου, ἐφ' ὅσον καιρὸν θὰ ἡρέσκετο αὐτὸς νὰ τὴν ἐπιβάλλῃ, ἐδέχθησε νὰ ἐγκαταρτήσωσι καὶ ν' ἀποδεχθῶσιν ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον κηλόκρηδοι τὸ δυστύχημα.

Κεφάλαιον Δ'

Ὁ μικρὸς Γουέβρος (1)

Αἰφνης θόρυβος ἠκούσθη εἰς μίαν τῶν πλησιοχώρων τὰ φρον, ἐκεῖ ἐνθῆκα ἡ Ἀραβὴς εἰργάζοντο. Ἠκούσθησαν ὀνειδισμοὶ καὶ ταραχὴ ῥήξεις, μία κορυγὴ παιδίου διαπεραστικὴ καὶ κατόπιν τὰ

πάντα ἐσίγησαν. Ἡ Αἰκατερίνη πάντοτε ταχεῖα καὶ ζωηρὰ εἰς τὰς κινήσεις τῆς, ἔδραμε νὰ ἴδῃ τί συνέβαινεν, οἱ δὲ ἄλλοι τὴν παρηκολούθησαν. Ὁ καθηγητὴς Χάσσελφρατς ἐκρυψε πάλιν εἰς ἐν τῶν εὐρέων θυλακίων τοῦ μικροῦ σφυρίου, τὸ ὁποῖον εἶχε παραλάβει διὰ νὰ κρούῃ τῆδε κακίῃ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, καὶ διηυθύνθη μὲ βῆμα μεμετρημένον πρὸς τὸ αὐτὸ μέρος.

Φθάσασα εἰς τὴν τάφρον τῶν Ἀράβων ἡ δεσποινὴς Κερδίκ δὲν εἶδε κατ' ἀρχὰς εἰμὴ συνάθροισιν συγκεχυμένην· δὲν ἐβράδυνεν ὅμως νὰ παρατηρήσῃ τὴν αἰτίαν τοῦ θορύβου ἐκείνου. Πέντε ἢ ἑξ ἑργάται ἐπατίθεντο ὀργισμένοι κατὰ παιδίου δωδεκαετοῦς, τὸ ὁποῖον πανταχόθεν προσβαλλόμενον, ὠθοῦμενον, κακοποιούμενον, ἐστεκεν ἀκίνητον, ὡχρόν, μὲ τὰ χεῖλη συνεισφιγμένα, θλίβον ἐπὶ τοῦ στήθους τοῦ ἀντικείμενον

τι, τὸ ὁποῖον οἱ διώκται τοῦ προσεπάθουν νὰ τοῦ ἀφαιρέσωσιν.

Ἀγανακτήσασα ἡ Αἰκατερίνη ὤρμησε πρὸς τὸν ὄμιλον καὶ ἐπιθέτουσα μὲ κίνημα ἐπιτακτικὸν μικρὸν ῥαβδίον, ὅπερ ἀνὰ χεῖρας ἔφερεν, ἐπὶ τοῦ βραχίονος ἐνὸς τῶν ἀνδρῶν, ὅστις ἔστρεψεν ἐκ τοῦ ὧτίου τὸ παιδίον·

— Τί συμβαίνει; ἠρώτησε ταῦτοχρόνως. Διατί κακοποιεῖτε τοιοῦτοτρόπως αὐτὸ τὸ παιδί;

— Αἴ!... εἶπεν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ἀναλαβὼν πάραυτα ἡθὺς τεταραγμένον... Ἡ εὐγενεία σας δὲν πρέπει ν' ἀνησυχῇτε... Εἶνε κακὴ γενεά... Ὑῖὸς σκύλου!... Ὑῖὸς κολασμένου!

Καὶ ἔπτυσσε χαμαὶ εἰς ἐνδειξιν περιφρονήσεως.

— Σ' ἐρώτησα νὰ μοῦ εἴπῃς τί συμβαίνει, εἶπε μετ' αὐστηρότητος ἡ δεσποινὴς Κερδίκ. Δὲν ἐντρέπεσθε νὰ ἐπιτίθεσθε τόσοι ἄνδρες ἐναντίον ἐνὸς τόσοῦ μικροῦ παιδίου;... Εἶνε αἰσχρόν! Τί ἔκαμε; Διὰ τί τὸ καταγορεύετε;... Μήπως ἐκλεψε τίποτε;

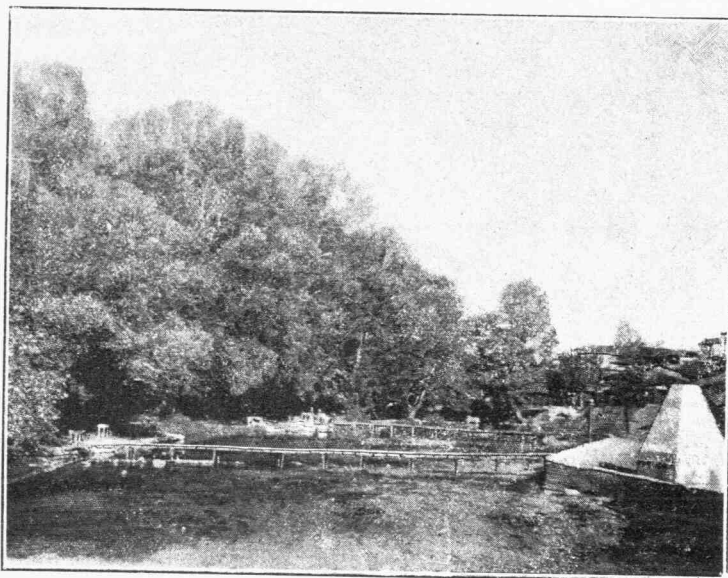
— Ὡ δὲν ὁπάρχει ἀμφιβολία!... Ὁ υἱὸς τοῦ σκύλου!... Εἶνε ὅλοι κλέπται!... ἔκρα-

ξαν ἐν χορῷ οἱ ἐργάται μὲ ὕφος ὀφίστης περιφρονήσεως.

— Ὡς πρὸς αὐτό, εἶπεν ἡ Αἰκατερίνη, ἂν εἶνε κλέπτης, δὲν εἶνε ὁ μόνος ἐδῶ τὸ ἴδιον πιστεύω εἴθε καὶ σεῖς ὅλοι, ὅσοι εἰσέσκεσθε ἐδῶ. Ἐμπρὸς λοιπόν!... εἰς τὴν ἐργασίαν σας καθένας. Ἐγὼ θὰ ἐξετάσω αὐτὸ τὸ παιδί!... Ἐλκὲ σὺ ἐδῶ νὰ μοῦ εἴπῃς τί ἔκαμες.

Οἱ ἐργάται ἀπεσύρθησαν μεμφιμοιροῦντες, μὴ τολμῶντες δὲ νὰ παραβῶσι τὴν προσταγὴν τῆς Χαρούμ, κατήλθον πάλιν εἰς τὴν τάφρον των. ἀφοῦ πρότερον ἔπτυσαν ἐπανειλημμένως πρὸς τὸ μέρος τοῦ παιδίου, διὰ νὰ ἐκφράσωσι τὴν ἀποδοκιμασίαν των.

Ἡ δεσποινὴς Κερδίκ ἔσχε τότε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐξετάσῃ τὸ παιδίον λεπτομερέστερον. Τὰ ἐκ λευκοῦ πανίου ἐνδύματά του εἶχον σχισθῇ κατὰ τὴν πάλην, ἐλαφρὰ δὲ πληγὴ προσενηθείσα κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐκ λίθου ριφθέντος κατ' αὐτοῦ, ἤμασεν ἄνωθεν τῆς ἀριστερᾶς ὀσφύος

ΠΛΑΤΕΙΑ ΤΩΝ ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ
(Ἐκ φωτογραφίας)

(1) Γουέβροι ἢ Παρσὴ καλοῦνται ἐν Παρσίᾳ οἱ ἀνέχοντες εἰς τὴν διασωζομένην φυλὴν τὴν ἀκολουθοῦσαν τὴν πυρὸς λατρίαν τοῦ Ζωροάστρου.